

<http://physicsweb.org/article/news/8/4/4>

2004/04/08

زمین فیزیک پیشه‌ها و فشار - زیاد

تصور می‌شود زمین شامل یک هسته‌ی فلزی است که یک گوشه‌ی سیلیکاتی آن را در بر گرفته است، اما ماهیت مرز بین هسته و گوشه را هنوز به خوبی نفهمیده اند. زمین فیزیک پیشه‌ها بی‌درزاپن ویژه‌گی‌ها بی‌کانی بی منیزیم سیلیکات (پرُوسکیت) را (که تصور می‌شود از سازه‌ها بی‌عده ی گوشه‌ی زیرین است) بررسی کردند و دریافتند این کانی در فشارها و دماها بی‌زیاد گذارفاز جدیدی دارد. این نتیجه چیزها بی‌را درباره‌ی ماهیت به‌اصطلاح ناپی‌وسته‌گی بی D در حدود 200 کیلومتری بی بالا بی مرز هسته- گوشه روش خواهد کرد [1].

گوشه‌ی زمین را معمولاً به سه بخش تقسیم می‌کنند: گوشه‌ی رویی (که تا عمق حدوداً 410 km از سطح زمین ادامه دارد); ناحیه‌ی گذار (از عمق 410 تا عمق 410 km); و گوشه‌ی زیرین (که تا عمق 2898 km ادامه دارد). کانی‌شناسی ی گوشه‌ی رویی و ناحیه‌ی گذار نسبتاً به‌خوبی معلوم است. اما گوشه‌ی زیرین هنوز معما مانده است، چون هیچ نمونه‌ای از این ناحیه به دست نیامده است.

زمین فیزیک پیشه‌ها، برای بررسی ی گوشه‌ی زیرین باید آن را از راه دور و از طریق لرزه‌نگاری بکاوند. به این روش، نقشه‌ها بی سه بعدی بی از چگالی‌ها و سرعت‌ها بی لرزه‌ای به دست می‌آید، که از روی آن می‌شود ویژه‌گی‌ها بی گوشه را تعیین کرد. اما چنین سنجش‌ها بی‌ساختارها بی را در زیرین ترین بخش گوشه آشکار کرده اند، که نمی‌شود توضیح شان داد. مشهورترین این ساختارها، یک ناپی‌وسته‌گی بی لرزه‌ای به اسم ناپی‌وسته‌گی بی D، در عمق حدوداً 2700 km از سطح زمین است.

مُتهیک موراکامی [2] از مؤسسه‌ی فناوری بی تکی، وهم کاران ش، با استفاده از پراش پرتوی X منیزیم سیلیکات مصنوعی را در فشارها بی تا 134 گیگاباسکال و

دماها ي تا 2600 کلوين ببرسي کردن. اين وضعیت‌ها شبیه وضعیت در ناپی وسته‌گی ي D است. آن ها در یافتن منیزیم سیلیکات گذار فازی دارد که در آن از یک ساختار مکعبی ي کشیده به ساختاری شامل لایه‌ها ي هشت‌وجهی ي سیلیکاتی می‌رود. به گفته ي موراکامی و همکاران¹ ش، این ساختار جدید پس اپرووسکیت (که ناهم‌سان‌گرد، و در فشارها و دماها ي مورد بررسی پایدار است) می‌تواند وجود ناپایداری ي D و ویژه‌گی‌ها ي دیگر گوشه‌های زیرین را توضیح دهد.

[1] Scienceexpress 1095932

[2] Motohiko Murakami